

10

ΝΟΜΟΣ ΒΘΝΕ΄

Περὶ ἀποξηράνσεως ἐλῶν καὶ τελμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν μελέτην πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ὑπαρχόντων ἐλῶν καὶ τελμάτων καὶ πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ τε ἐδάφους καὶ τῶν κατακλυζόντων αὐτὸ ὑδάτων, τὴν παρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων διαγραμμάτων καὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῆς ἀπαιτουμένης ὀλικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστου τῶν ἔργων καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν δαπάνην, χορηγεῖται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1903 ἑξακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἀριθμητικῶς 100,000, καταλογιζομένη ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον 41 «ἔξοδα μελετῶν κλπ.» πρὸς ἀποξήρανσιν ἐλῶν καὶ τελμάτων».

Ἄρθρον 2.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ καλέσῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μηχανικούς, ἐγκρατεῖς τῆς ὑδραυλικῆς, καὶ χρησιμοποίησιν αὐτοὺς εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγηθέντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ὁδοιορικὰ ἔξοδα τῆς τε καθόδου καὶ τῆς ἐπανόδου τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κληθησομένων μηχανικῶν, ἢ ἀντιμισθία καὶ αἱ ἀποζημιώσεις αὐτῶν, θέλουσι προσδιορισθῆ διὰ συμβάσεως συνομολογηθησομένης μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ αὐτῶν, παρασταθησομένων εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου.

Ἡ πληρωμὴ δὲ τῶν ὁδοιορικῶν ἐπιτρέπεται νὰ γένηται ἄνευ δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ πρὸς ἀποξήρανσιν προταθησόμενα ἔλη ἢ τελματώδη ἐδάφη θέλουσι προσδιορίζεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αἱ δὲ ἐπὶ ἐκάστου αὐτῶν μελέται καὶ τὰ συνταχθησόμενα διαγράμματα καὶ σχέδια τῶν ἐκτελεστέων ἔργων θέλουσιν ἐγκρίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, πλὴν τῶν προϋπολογισμῶν τῆς ἀπαιτουμένης ὀλικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστου τῶν ἔργων, οἵτινες ἐγκριθήσονται συμφώνως τῷ νόμῳ ΒΣΛΗ' τοῦ 1894.

Ἄρθρον 5.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργων, θέλει προσδιορισθῆ ἢ ἐν τῷ τέλματι ἢ τῷ ἔλει περιφέρεια τοῦ μονίμως ἐξ ὑδάτων κατακεκλυσμένου ἐδάφους, καὶ ἢ περιφέρεια τῶν γαιῶν, αἵτινες περιοδικῶς ὑπόκεινται εἰς πλημμύρας καὶ ἔνεκα τούτου διατελοῦσι διαρκῶς ἀργαί, θέλει δὲ διαιρεθῆ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν διὰ τὰ ἐκτελεστέα ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως ἐξόδων εἰς δύο τμήματα, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῶν ἐκτελεστέων ἔργων πρὸς

ἀποξήρανσιν διὰ τὰ μονίμως κατακεκλυσμένα ὑπὸ ὑδάτων ἐδάφη καὶ εἰς τὸν τῶν ἐξόδων διὰ τὰ ἐδάφη τὰ εἰς πλημύρας περιοδικῶς ὑποκείμενα· θέλει δὲ κατανεμηθῆ τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν ἐξόδων ἐπὶ τὴν κατὰ στρέμμα ἕκτασιν ἑκατέρας τῶν εἰρημένων περιφερειῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἄν ἤθελον προταθῆ εἴτε τίτλοι ἰδιοκτησίας, εἴτε ἀξιώσεις δικαιωμάτων κυριότητος ἐπὶ χώρον, περιλαμβανομένου ἔν τινι τῶν εἰρημένων δύο περιφερειῶν, αἱ δὲ ἀξιώσεις αὗται ἤθελον ἐξετασθῆ κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἤθελον ἀναγνωρισθῆ διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν κυριότητος ἰδιωτῶν, τὸ δημόσιον θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ κατέχη καὶ νὰ νέμηται τὰς ἐκτάσεις ταύτας, ἕως ἂν οἱ ἀναγνωρισθέντες διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων κύριοι αὐτῶν πληρώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, τὸ κατανεμηθὲν ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθεισῶν ὡς ἀνηκούσων εἰς αὐτοὺς ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 7.

Τὰς ἀποξηραινομένης γαίας θέλει καταλαμβάνει τὸ δημόσιον, εἰς δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις αὐτῶν. Ἐπιτρέπεται δ' εἰς αὐτὸ εἴτε νὰ ἐκμισθώνη αὐτὰς εἰς ἰδιώτας, διὰ μισθώσεως μονοετοῦς ἢ πολυετοῦς, ἐπὶ πληρωμῇ συμπεφωνημένου ποσοῦ χρημάτων κατὰ στρέμμα, εἴτε καὶ νὰ ἐκποιῆ, ἂν τὸ κρίνη συμφέρον, κατὰ μερίδας, κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἰσχυρούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀνήκει προσέτι

καὶ ἡ φροντὶς περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ὑδάτων, εἴτε πρὸς ἄρδευσιν εἴτε πρὸς βιομηχανικούς σκοπούς, ἢ διάθεσις δ' αὐτῶν πρὸς τοιοῦτους σκοποὺς θέλει γίνεσθαι πάντοτε διὰ συμφωνιῶν μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν ἢ τῶν ἰδρυτῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, αἵτινες, ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ προσδιορισμοῦ ἐσόδου τοῦ δημοσίου ἀνωτέρου τῶν τρισχιλίων δραχμῶν κατ' ἔτος, θέλουσιν ἐγκρίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Τατοῖῳ τῇ 27 Μαΐου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΘΕΟΔ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1903.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Ζυγομαλάς.

Πρόσθετος σύμβασις περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεως τοῦ ἀρθρου 39 τῆς Συμβάσεως τῆς 9/22 Μαρτίου 1900 περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδη-